

מסכת ערלה

פרק א' משנה ה'

אילו שגנעהר ובו ברכה, והוא חיה ממנה, חזרה חזקה להיות בברכה. הבריכה שנה אחר שנה, ונפסקה, מונה משעה שנפסקה. ספיק הגאנים, וספיק על גבי ספיק, אף על פי שהבריכו באرض, מתר. רבוי מאיר אומר, מקום שכחה יפה, מתר, ומקום שכחה רע, אסור. וכן ברכה שנפסקה והיא מלאה פרות, אם הוסיף במאתיים, אסור: